

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/117/2024
Identifikačné číslo spisu:	6120294810
Dátum vydania rozhodnutia:	17.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Holíč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6120294810.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu S. T., narodeného XX. S. XXXX, J., P. Q. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s.r.o., Bratislava, Kadnárova 83, IČO: 47 232 765, proti žalovanej obchodnej spoločnosti FORTUNA SK, a.s., Bratislava, Einsteinova 23, IČO: 00 684 881, zastúpenej obchodnou spoločnosťou LEGAL ART, s. r. o., Bratislava, Námestie SNP 19, IČO: 36 289 302, o zaplatenie 2.144,82 eura s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp.zn. B5-24C/34/2020, pôvodne Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 24C/34/2020, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2024 sp.zn. 3Co/107/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

I. Okresný súd Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 24C/34/2020-124 zo dňa 10. mája 2021 uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 2.144,82 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.144,82 eura od 26.04.2020 do zaplatenia a súčasne žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Rozhodnutie s odkazom na ust. § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, 2 OZ, § 2 písm. g), § 8 ods. 1, 4 zákona č. 30/2019 Z.z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákona č. 30/2019 Z.z.“) odôvodnil tým, že žalobca preukázal splnenie všetkých podmienok pre doplatenie výhry uvedenej na podaných tiketoch, dosiahnutej stávkovaním na výsledok parlamentných volieb. V konaní mal za preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že tieto uzatvorili spotrebiteľský vzťah spočívajúci v tom, že žalobca podal u žalovaného tri akumulované tikety, predmetom ktorých bola stávka na to, že politická strana OĽaNO vyhrá parlamentné voľby a politická strana SMER - SD voľby prehrá. Žalobcom tipované skutočnosti po parlamentných voľbách nastali, jeho tikety sa stali výhernými, čo potvrdil aj žalovaný vyhodnotením tiketov dňa 01.03.2020 ako výherných s pôvodným kurzom, no následne dňa 02.03.2020 výšku výhry prehodnotil takým spôsobom, že zmenil niektoré kurzy na

stávkové udalosti na nižšie kurzy, následkom čoho žalobcovi neboli vyplatené výhry v plnej výške tak, ako boli na tiketoch pre prípad výhry uvedené. Následný proces vyhodnocovania tiketov žalobcu úpravou jednotlivých kurzov žalovaný odôvodnil poukázaním na ust. bodu 3.2. herného plánu žalovaného, vydaného na základe rozhodnutia MF SR, účinného od 02.08.2018. Po vyhodnotení predložených dôkazných prostriedkov procesného útoku, ako aj prostriedkov procesnej obrany, a to osobitne i vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že žalobca ako spotrebiteľ má nárok na vyplatenie výhry vo výške uvedenej na jednotlivých tiketoch, nakoľko tipy žalobcu boli správne a výsledky parlamentných volieb boli v súlade s jeho tipovaním. Žalobca podal tikety s garantovanou výhrou s uvedeným kurzom, žalovaný prijatím tiketov tieto akceptoval a vydal žalobcovi potvrdenie o uzatvorených stávkach. Prvoinštančný súd neprijal argumentáciu žalovaného, že nie je možné, aby jeho pracovník bol schopný odkontrolovať všetky podané stávky hráčov, s prihliadnutím na preverenie skutočnosti, či sa vzájomne stávky podporujú alebo nepodporujú. Poukázal pritom na to, že žalovaný je profesionálnou stávkovou kanceláriou pohybujúcou sa na stávkovom trhu viac ako dve desaťročia v dôsledku čoho má nepochybne dostatok skúseností a spôsobov na to, aby takéto skutočnosti kontroloval, a aby následne neprichádzalo k nezrovnalostiam ohľadom vyplatenia výhier po tom, ako žalovaný upraví stávkový kurz inak, ako je uvedené na hráčom podanom tikete. Spotrebiteľský právny vzťah vzniká momentom prijatia stávky, teda jeho akceptovaním stávkovou kanceláriou a pre prípad, že stávkujúci hráč tipuje správne, má nárok na vyplatenie svojej výhry v takej výške, ako je uvedené na samotnom tikete. Uvedené označil za v súlade s právnym názorom vyjadreným v rozhodnutí NS SR, na ktorý poukázal advokát žalobcu, t. j. v rozsudku zo dňa 21.10.1996, sp. zn. 2Cdo/87/1996, podľa ktorého „... o náhodilosti výhry alebo prehry (§ 1 ods. 1 zák. č. 194/1990 Zb.) možno hovoriť vždy len s dopadom na konkrétny tiket (žreb, lós) a na jeho podaním a prijatím uzavretú konkrétnu zmluvu o účasti tipujúceho na stávkovej hre, podmienky ktorej určila stávková kancelária. Týmto právnym úkonom sa stávková kancelária zaväzuje tipujúcemu, že mu (predložiteľovi tiketu) vyplatí príslušnú výhru, ak nastane náhodná alebo vopred neznáma, účastníkmi zmluvy neovplyvniteľná okolnosť alebo udalosť, ktorú obe zmluvné strany dobrovoľne a po vzájomnej dohode, vyjadrenej u tipujúceho podaním (jedného) tiketu a stávkovej kancelárie jeho prijatím, označili za právne relevantnú a zakladajúcu vznik práva tipujúceho na výhru, resp. povinnosť stávkovej kancelárie výhru vyplatiť.“

1.2. Žalobca podľa súdu prvej inštancie splnil všetky podmienky stávkovej kancelárie, ktorá po dodatočnom prehodnotení určila, že v prípade žalobcu ako stávkujúceho došlo k prijatiu takej kurzovej stávky, ktorú nie je možné zaradiť do jednej AKO, nakoľko stávkové udalosti sa vzájomne podporujú, a preto pri výpočte výhry bude započítaný len prvý kurz v poradí a ostatné stávkové udalosti budú vyhodnocované nižším kurzom 1,0. Stanovisku žalovaného k takto určenej výške výhry predchádzalo potvrdenie tiketov ako výherných s pôvodným kurzom zo strany žalovaného. Takéto správanie žalovaného prvoinštančný súd vyhodnotil ako vysoko neprofesionálne, v rozpore s dobrými spôsobmi podnikania a privádzajúce spotrebiteľa preňho do znevýhodnenej situácie, spôsobujúcej značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. V kontexte uvedeného je podľa prvoinštančného súdu potrebné vykladať aj samotné ustanovenie bodu 3.2. herného plánu žalovaného, ktorým zdôvodňuje zníženie kurzu v prípade výhry žalobcu, ktorého znenie nie je pre spotrebiteľa vyjadrené jednoznačne a zrozumiteľne, čím vytvára priestor pre nekalosť zmluvnej podmienky a spôsobuje, že táto podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V zmysle príkladu uvedeného pre vysvetlenie bodu 3.2. herného plánu žalovaného súd prijal argumentáciu žalobcu, podľa ktorej na aplikovanie tohto bodu by musel tiket vyzeráť tak, že žalobca najprv vsadí tiket, že OĽaNO vyhrá voľby a potom na tom istom tikete vsadí na stávku OĽaNO- SMER-SD tip 1, čo sa nestalo, tip žalobcu takto neznel. Akákoľvek pochybnosť obsahu zmluvnej podmienky zmysle zákona a tiež smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách musí byť súdom vykladaná v prospech spotrebiteľa, ktorý je v spotrebiteľskom vzťahu zraniteľnejšou zmluvnou stranou. Na spotrebiteľskom postavení žalobcu v konaní nemení nič ani poukázanie žalovaného na osobnostné predpoklady žalobcu, jeho vzdelanie, pracovné postavenie, záľuby, v danom vzťahu má jednoznačne „navrch“ žalovaný ako podnikateľský subjekt majúci v predmete svojej činnosti prevádzkovanie kurzových stávok, ktorý si podľa záveru súdu podmienku 3.2. herného plánu vyhodnotil vo svoj prospech, a to nekalým spôsobom dodatočne, po tom, ako sám garantovanú výhru s pôvodným kurzom žalobcovi uznal. Žalovaný tak urobil jednoznačne v neprospech žalobcu- spotrebiteľa a žalovaným

prezentovaný výklad sporného ustanovenia herného plánu zvyhodňuje stávkovú kanceláriu, teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to bez ohľadu na subjektívne schopnosti žalobcu, ktoré môžu mať vplyv na dosiahnutie výhry stávkou, no v žiadnom prípade nemôžu zakladať spochybnenie oprávnenosti žalobou uplatneného nároku. Žalobcovi tak okrem žalovanej istiny priznal aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni uvedenom v predžalobnej výzve žalobcu adresovanej žalovanému, do ktorého požadoval žalobca doplatenie svojej výhry, ako prvého dňa omeškania do zaplatenia.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 30. januára 2024 sp.zn. 3Co/107/2021 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2.1. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie, keď po oboznámení s predmetnou vecou dospel k záveru, že vyššie uvedené a riadne odôvodnené úvahy súdu prvej inštancie vychádzajú zo správnych skutkových záverov podriadených pod ustanovenia príslušnej právnej normy. Prvoinštančný súd celkom správne vzhľadom na charakter zmluvného vzťahu a postavenie zmluvných strán na vec aplikoval aj ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľský právny režim a v kontexte žalovaným nejednoznačne formulovaného bodu 3.2. herného plánu sa priklonil na stranu žalobcu ako slabšieho subjektu daného právneho vzťahu založeného prijatím stávky na výsledky parlamentných volieb 2020, potvrdenej vystavením v konaní predložených tiketov.

2.2. Zásadné v danej veci, tak ako uviedol žalovaný v odvolaní, bolo posúdenie, či žalobcom označené stávky na jednotlivých tiketoch predstavujú stávky na vzájomne sa podporujúce stávkové udalosti, čo by v zmysle bodu 3.2. herného plánu ako záväzného dokumentu regulujúceho vzájomné práva a povinnosti strán zo žalovaným prijatých stávok, žalovaného legitimovalo pri výpočte výhry započítať len prvý kurz v poradí. Žalovaný v tomto bode herného plánu nárok na výhru v prípade akumulovanej kurzovej stávky (pozn. súdu kurzová stávka na viac stávkových udalostí súčasne, pri ktorej celkový kurz predstavuje súčin kurzov jednotlivých tipovaných výsledkov) podmienil pozitívne tým, že hráč správne určí výsledky všetkých realizovaných stávkových udalostí. Negatívne možnosť výhry v akumulovanej kurzovej stávke žalovaný determinoval nemožnosťou zaradenia do akumulovanej kurzovej stávky takých stávkových udalostí, ktoré sa vzájomne podporujú s tým, že ak dôjde k prijatiu takejto stávky, bude pri výpočte výhry započítaný len prvý kurz v poradí a všetky ostatné podporujúce sa stávkové udalosti budú vyhodnotené kurzom 1,0. Žalovaný v bode 3.2. herného plánu použitú formuláciu vzájomne podporujúce sa stávkové udalosti žiadnym spôsobom nevysvetlil, nezadefinoval, obmedzil sa výlučne len na uvedenie nasledovného príkladu: „stávka na umiestnenie pretekára/ družstva spolu so stávkou na víťazstvo toho istého pretekára v jednotlivom zápase rovnakej súťaže, napr. Nadal „1-4“ spolu s Nadal-Kližan, tip „1“ v rovnakom turnaji.“ Ako vyplýva aj zo žalobcom predložených tiketov, t. j. v zmysle bodu 2.9.1. herného plánu potvrdení o uzatvorených stávkach, žalovaný umožnil hráčom v súvislosti s parlamentnými voľbami 2020 tipovať na umiestnenie politickej strany, ako aj na víťazstvo. Žalovaný túto možnosť využil a prostredníctvom troch akumulovaných stávok tipoval v rámci tipu na víťaza volieb tak, že SMER-SD nezvíťazí a v rámci tipu na umiestnenie politickej strany tipoval, že prvá bude strana OĽaNO. Zohľadniac uvedené pri nespornom spotrebiteľskom charaktere daného vzťahu odvolací súd sa plne stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že z neurčitého a nezrozumiteľného pojmu podporujúca sa stávková udalosť nie je možné jednoznačne dôjsť k záveru, že typy žalobcu znejú na vzájomne podporujúce sa stávky. Vzhľadom na absenciu popisu či charakteristiky takejto stávky v hernom pláne žalobcu, ktorú by podporne bolo možné doplniť aj uvedením nejakých prípadov, nie je možné jednoznačne ustáliť, čo všetko je možné zahrnúť pod tento žalovaným nevymedzený pojem, a ktoré stávkové udalosti nepochybne spĺňajú parametre vzájomnej podpory. Zohľadniť je pritom potrebné, že situáciu, ktorá nastala v prípade žalovaným prijatých akumulovaných stávok žalobcu, bolo z pohľadu odvolacieho súdu bez obtiažností možné predvídať už pri vyhlasovaní predmetnej stávkovej udalosti žalovaným (pri účasti viacerých politických strán možnú jednosmernú previazanosť tipu na prehru jednej politickej strany s tipom na víťazstvo inej politickej strany), v reakcii na čo mal žalovaný vopred uskutočniť dostatočné opatrenia pre zamedzenie prijímania stávok, ktoré na základe subjektívneho výkladu považoval za vzájomne sa podporujúce (napr. vyškolením zamestnancov prijímajúcich v jeho prevádzkach stávky, vylepšením software), alebo mal a mohol túto skutočnosť zohľadniť práve pri

stanovení stávkového kurzu. Uvedený záver plne korešponduje aj s právnymi závermi vyslovenými NS SR v rozhodnutí zo dňa 21.10.1996, sp. zn. 2Cdo/87/1996 (R 112/1998), na ktoré v tejto súvislosti poukazoval žalobca aj prvoinštančný súd a rovnako aj písomné vyjadrenie zamestnanca žalovaného, I. X., ktorý tip na výhru jednej politickej strany a prehru inej politickej strany označil za základný príklad podpornej stávky, na čo žalobca pri prijímaní stávky nebol zamestnancom žalovaného upozornený. Upravovanie stávkových kurzov ex post za danej situácie, t. j. pri nedostatočnom negatívnom vymedzení akumulovanej kurzovej stávky a prijatí stávky žalobcu, v ktorej v súvislosti s jednou stávkovou udalosťou (parlamentné voľby 2020) umožnil tipovať tak na víťazstvo/ prehru a súčasne aj na umiestnenie politickej strany, t. j. na dve obsahovo rozdielne udalosti v súvislosti s parlamentnými voľbami (na čo žalovaný v argumentácii rovnako nereflektuje) s tým, že žalobca tipoval víťazstvo a umiestnenie dvoch politických strán (jeho tip neznel na víťazstvo strany OĽaNO a umiestnenie OĽaNO na prvom mieste), nemožno považovať konanie žalovaného za profesionálne, ako správne uzavrel aj súd prvej inštancie. Rovnako je potrebné uviesť, že žalobcom zvolenými tipmi zostala zachovaná aj náhodilosť stávky ako pojmový substrát stávkovej hry, nakoľko skutočnosť, že prehrá strana SMER-SD nezakladá správnosť tipu, že OĽaNO v celkovom umiestnení skončí na prvom mieste. Pochybnostiam pri zohľadnení určitej previazanosti výsledku tipovania na víťazstvo OĽaNO v súvislosti s tipom na prehru SMER-SD nasvedčuje aj nemožnosť absolútneho nazerania na prvok neistoty alebo náhodilosti v stávkovej hre, ktorý je relativizovaný práve aj hernými podmienkami (viď rozsudok NS SR zo dňa 21.10.1996, sp. zn. 2Cdo/87/1996). Odvolací súd vníma logické súvislosti v argumentácii žalovaného, je však toho názoru, že týchto si mal byť vedomý ešte pred vypísaním stávkovej udalosti a zohľadniť ich mal napr. pri tvorbe stávkového kurzu, t. j. pri určovaní pravdepodobnosti s akou daný výsledok nastane, vrátane možnosti tipovaných výsledkov a ich kombinácií, tak aby neboli kurzy stanovené príliš vysoko v neprospech žalovaného, čo bolo v danom prípade dôvodom úpravy kurzu, a nie ex post. Z dlhoročného pôsobenia žalovaného ako prevádzkovateľa hazardných hier pritom možno nepochybné vyvodit', že sa nejednalo o prvé parlamentné voľby ako predmet stávkovej udalosti.

2.3. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď namietaný bod 3.2. v časti úpravy kurzu v prípade vzájomne sa podporujúcich stávok, vyhodnotil pre nedostatočnosť jeho formulácie aj ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ, na ktorú nebolo možné prihliadať. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky v intenciách ust. generálnej klauzuly vyjadrenej v § 53 ods. 1 OZ však nenapĺňa len hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, ale aj podmienka neurčitá a nezrozumiteľne formulovaná, zo znenia ktorej nemožno jednoznačne určiť práva a povinnosti pre spotrebiteľa, nie je možné ustáliť obsah takejto podmienky, t. j. režim práv a povinností z nej vyplývajúcej je pre spotrebiteľa právne neistý (obdobne viď Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedláčko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, str. 564). Za situácie, kedy žalovaný disponujúci odbornou personálnou základňou použil v ním zostavenom hernom pláne pojem vzájomne podporujúca sa stávková udalosť bez toho, aby jasne determinoval obsah tohto pojmu, správne súd prvej inštancie uzavrel, že akékoľvek pochybnosti v súvislosti s výkladom tohto pojmu nemôžu byť pripísané na vrub žalovaného (§ 54 ods. 3 OZ). Pokiaľ preto žalovaný v rámci odvolacej argumentácie prvoinštančnému súdu vytýkal, že sa dostatočne nevysporiadal s tým, či sú žalovaným prijaté stávky podporujúce sa, je potrebné uviesť, že úlohou súdu nie je sanovať nedostatočnosť vymedzenia pojmu determinujúceho výsledok stávky a špekulovať nad tým, čo všetko mienil žalovaný subsumovať do pojmu podporujúca sa stávka. Pokiaľ preto sám žalovaný ním použitý pojem nijako nevymedzil (pozn. odvolacieho súdu za dostatočné nemožno považovať obmedzenie sa na uvedenie jediného zložito formulovaného podporného príkladu vo vzťahu k športovým udalostiam ako predmetom stávky), nevyložil jeho obsah, nevytvoril súdu priestor za použitia niektorej z výkladových metód tento pojem vyložiť a vykonať namietaný test proporcionality. Rovnako samotná skutočnosť, že žalobca umožňuje stávkovať na množstvo stávkových udalostí neznamená nemožnosť všeobecnej formulácie vzťahov medzi podporujúcimi sa stávkovými udalosťami. Pokiaľ sa týka namietaného nekonkretizovania značnej nerovnováhy odvolací súd uvádza, že žalovaný aj napriek tomu, že v bode 2.5. označil pre obe zmluvné strany za záväzný kurz platný v čase uzatvorenia kurzovej stávky, čo korešponduje s ust. § 8 ods. 4 zák. č. 30/2019 Z.z., prostredníctvom neurčitého a nedefinovaného pojmu podporujúca stávková udalosť si vytvoril časovo neobmedzený priestor na zásah do vopred stanovených pravidiel ovplyvňujúcich výšku výhry, a tým aj správanie spotrebiteľa pri

rozhodovaní o výške stávky a uskutočnení daného tipu, a to aj napriek tomu, že spotrebiteľ má podľa bodu 4.1. herného plánu možnosť reagovať na chyby v uzavretej kurzovej stávke v termíne do 10 minút od vydania tiketu.

2.4. Na uvedenej argumentácii nič nemení ani charakter zmluvného vzťahu, na ktorý sa v konaní snažil poukázať žalovaný, obsahom ktorého bolo (hazardné) zhodnotenie majetku spotrebiteľa s výnosom dosiahnutým aj po úprave kurzu žalovaným, a ktorý sám o sebe bez ďalšieho aj pri zohľadnení ust. § 53 ods. 12 OZ nezakladá imunitu vo vzťahu k posudzovanému hrubo neprofesionálnemu konaniu žalovaného. Vec nemožno posudzovať optikou žalovaného založenou výlučne na tom, či stávka bola alebo nebola pre žalobcu ako stávkujúceho výherná. Kurz ako výherný pomer, pri ktorom bola stávka prijatá, je aj v zmysle bodu 2.5. herného plánu záväzný pre obe strany, bez ohľadu na jeho akékoľvek neskoršie zmeny a vzhľadom k tomu, že tento nastavoval žalovaný, mal pri ňom zohľadniť pravdepodobnosť správneho uskutočnenia všetkých tipov na akumulovanú kurzovú stávku. Správne súd prvej inštancie nezohľadnil ani obranu žalovaného, v ktorej sa snažil zodpovednosť za neurčitú formuláciu režimu podporujúcich sa stávok preniesť na žalobcu ako slabšiu zmluvnú stranu, ktorá nijako neparticipovala na tvorbe herného plánu a nijak nemohla ovplyvniť jeho obsah, a to s poukazom na jeho osobnostné predpoklady a žalovaným tvrdenú vedomosť o tom, že sa jedná o podporujúcu sa stávku. Absurdne za danej situácie vyznieva argumentácia žalovaného o tom, že žalobca mal mať vedomosť o tom, že sa jedná o podporujúcu sa stávku, keď na túto skutočnosť pred prijatím stávok nereflektovali ani samotní vyšskolení pracovníci žalovaného, ktorí na rôznych pobočkách tri stávky žalobcu ako akumulované stávky prijali. Vo vzťahu k dôkazom žalovaným predloženým až v rámci odvolacieho konania (herné plány iných prevádzkovateľov hazardných hier) odvolací súd uviedol, že na tieto v systéme neúplnej apelácie vzhľadom na prísny procesný režim zákazu novôt, z ktorého vyplýva neprípustnosť prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany neuplatnených pred súdom prvej inštancie, nemohol prihliadnuť. Žalovaný oneskorené použitie tohto prostriedku procesnej obrany nijako nezdôvodnil a z charakteru týchto dôkazov nevyplýva, že by sa malo jednať o niektorú z výnimiek zo zákazu novôt v odvolacom konaní vyjadrených v ust. § 366 CSP.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) pre nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom podľa § 421 písm. b) CSP, domáhajúc sa zrušenia rozsudku odvolacieho súdu a vrátenia veci odvolaciemu súdu, uplatniac si náhradu trov konania. Právnou otázkou, ktorú súd podľa názoru dovolateľky nesprávne právne posúdil, je, či právny vzťah medzi hráčom a prevádzkovateľom hazardnej hry upravený Zákonom o hazardných hrách je spotrebiteľským právnym vzťahom, na ktorý sa v plnom rozsahu aplikujú ustanovenia príslušných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa a či možno stávku považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Dovolateľka má za to, že sa nejedná o typický spotrebiteľský vzťah, ale o osobitný typ právneho vzťahu, v ktorom možno použiť ustanovenia príslušných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa len podporne (napr. označovanie produktov).

3.1. Súd vyhodnotil znenie bodu 3.2. Herného plánu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že táto nie je pre spotrebiteľa vyjadrená jednoznačne a zrozumiteľne, čím vytvára nekalosť zmluvnej podmienky, a tak ju robí neprijateľnou zmluvnou podmienkou spotrebiteľskej zmluvy. Dovolateľka zdôraznila, že Herný plán, ktorého ustanovenia boli aplikované v prejednávanej právnej veci, bol ako celok riadne schválený Ministerstvom financií Slovenskej republiky v rámci licenčného procesu. Z ustanovenia bodu 3.2 schváleného Herného plánu je zrejmé, že prevádzkovateľ hazardnej hry si v ňom vyhradzuje právo zmeniť kurz aj po prijatí stávky a započítať len prvý kurz v poradí a všetky ostatné podporujúce vyhodnotiť kurzom 1,0. S týmto Herným plánom bol žalobca pred podaním stávky uzrozumený. Z predmetného ustanovenia Herného plánu, ktoré schválila aj príslušná autorita (Ministerstvo financií Slovenskej republiky), vyplýva právo žalovaného ako prevádzkovateľa hazardnej hry pred vyplatením výhry prehodnotiť kurzy na podanom tikete v súlade s Herným plánom. V prípade, ak žalobca na rovnakom tikete napr. uviedol tip na výhercu parlamentných volieb a tiež na subjekt, ktorý voľby prehrá, jedná sa bez ďalšieho o podporné stávky, t.j. ak je prvý tip správny (tip na víťaza), druhý tip je automaticky správny tiež, pretože víťaz môže byť len jeden. Pri takomto druhom type neostáva zachovaný prvok náhodnosti, a teda vyplatenie výhry z takéhoto tiketu je nielen porušením schváleného

Herného plánu, ale aj porušením Zákona o hazardných hrách. Súd podľa názoru dovolateľky nie je oprávnený rozhodovať o neprijateľnosti a neplatnosti podmienok Herného plánu, ktorého obsah ustanovuje Zákon o hazardných hrách a ktorého schvaľovanie je plne v kompetencii príslušného orgánu dozoru, ktorým je Úrad, ktorý je oprávnený sankcionovať aj porušenie Herného plánu.

3.2. Zo strany súdov oboch stupňov išlo o nesprávne právne posúdenie ustanovenia Herného plánu žalovaného, kedy určité, jednoznačné a zrozumiteľné ustanovenie, ktoré je v danej oblasti bežné, považoval za neurčité, nejednoznačné a nezrozumiteľné, pričom takéto posúdenie súdu vychádza zrejme aj z nepochopenia pravidiel prevádzkovania hazardných hier v podmienkach Slovenskej republiky. Dovolateľka má za to, že Herný plán je v otázke akumulovaných stávok, stávok, ktoré sa vzájomne podporujú a úpravy následného postupu prevádzkovateľa hazardnej hry jednoznačný a neexistujú pochybnosti o jeho obsahu. Ak je znenie Herného plánu schváleného orgánom dozoru určité a jednoznačné, súd nemal právo aplikovať výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Sporné ustanovenie 3.2 Herného plánu nie je možné vykladať rôznym spôsobom, posudzované ustanovenie Herného plánu nedáva dôvod k pochybnosti o jeho obsahu a dojednania obsiahnuté v tomto ustanovení sú formulované pokiaľ ide o ich jazykové vyjadrenie jasne, určito a zrozumiteľne pre všetkých účastníkov, v dôsledku čoho nie je daný dôvod pre aplikáciu interpretačného pravidla na ochranu žalobcu ako spotrebiteľa.

4. Žalobca sa k dovolaniu písomne vyjadril, navrhol ho odmietnuť, resp. zamietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania. Vo vzťahu k námietke dovolateľky, že predmetný vzťah nemal byť posúdený ako spotrebiteľský žalobca zdôraznil, že žalovaná počas celého konania nenamietala, že by sa nemalo jednať o spotrebiteľský vzťah, z obsahu jej podaní a vyjadrení je jednoznačné, že žalobcu považovala za spotrebiteľa. Žalobca nesúhlasí ani s argumentáciou žalovanej, podľa ktorej herný plán nemôže byť predmetom prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok. V prípade preskúmvanej stávky bol splnený prvok náhodnosti, nakoľko nebolo vopred známe, kto vyhrá alebo nevyhrá voľby, pričom nešlo o podpornú stávku v zmysle bodu 3.2 Herného plánu, nakoľko nešlo o kombináciu dvoch udalostí stávky na toho istého pretekára.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je nevyhnutné ako neprípustné odmietnuť.

6. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolací súd nie je súdom tretej inštancie, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (por. 9Cdo/72/2020, 9Cdo/260/2021), nie strany sporu.

7. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namieste je skôr reštriktívny výklad (por. 9Cdo/72/2020, 9Cdo/260/2021).

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421

CSP.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. V zmysle § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa § 432 ods. 2 CSP sa dovolací dôvod vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia, pričom právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Dovolací súd v prvom rade uvádza, že otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Je potrebné však zdôrazniť, že otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť výlučne iba tá právna otázka, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil svoje rozhodnutie. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej neviedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dôvodom prípustnosti dovolania.

13. V prejednávanej veci dovolateľka prípustnosť svojho dovolania vyvodila z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP, pričom formulovala nasledovné právne otázky: 1/ Je právny vzťah medzi hráčom a prevádzkovateľom hazardnej hry upravený Zákom o hazardných hrách spotrebiteľským právnym vzťahom, na ktorý sa v plnom rozsahu aplikujú ustanovenia príslušných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa a je možno stávkou považovať za spotrebiteľskú zmluvu? 2/ Je súd oprávnený rozhodovať o neprijateľnosti a neplatnosti podmienok Herného plánu, ktorého obsah ustanovuje Zákon o hazardných hrách a ktorého schvaľovanie je plne v kompetencii príslušného orgánu dozoru, ktorým je Úrad, ktorý je oprávnený sankcionovať aj porušenie Herného plánu? 3/ Je ustanovenie bodu 3.2 Herného plánu možné vykladať rôznym spôsobom, dáva dôvod k pochybnosti o jeho obsahu a jeho jazykové vyjadrenie je jasné, určité a zrozumiteľné pre všetkých účastníkov, v dôsledku čoho nie je daný dôvod pre aplikáciu interpretačného pravidla na ochranu žalobcu ako spotrebiteľa?

14. Vo vzťahu k prvej otázke, či je právny vzťah medzi hráčom a prevádzkovateľom hazardnej hry upravený Zákom o hazardných hrách spotrebiteľským právnym vzťahom, na ktorý sa v plnom rozsahu aplikujú ustanovenia príslušných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa a či je možno stávkou považovať za spotrebiteľskú zmluvu, dovolací súd konštatuje, že táto nie je prípustná. Z rozhodnutia odvolacieho súdu i obsahu odvolania žalovanej nevyplýva, že by žalovaná rovnakú

argumentáciu, akú uplatnila v dovolaní, uplatnila i v odvolacom konaní a tak odvolaciemu umožnila zaujať k tejto právnej argumentácii vlastné stanovisko. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolateľka v konaní pred súdom prvej inštancie a ani pred odvolacím súdom nepoužila v rámci svojej procesnej obrany argumentáciu o spochybnení spotrebiteľského charakteru predmetného právneho vzťahu medzi stranami. Žalovaná počas celého konania nenamietala, že by sa nemalo jednať o spotrebiteľský vzťah, z obsahu jej podaní a vyjadrení je jednoznačné, že žalobcu považovala za spotrebiteľa.

15. Dovolací súd v súvislosti s uvedeným zdôrazňuje, že z princípu racionálneho, efektívneho a inštančného súdneho konania o dovolaní vyplýva, že dovolateľ musí uplatniť celú argumentáciu, ktorú považuje za významnú, rovnako ako všetky dovolacie návrhy, už v odvolacom konaní. Úlohou dovolacieho súdu je potom posúdiť, či tieto argumenty a návrhy odvolací súd riadne preskúmal a či vo vzťahu k nim zaujal správny právny záver. Povedané inými slovami, nedávalo by žiaden rozumný zmysel, aby podstatné argumenty a návrhy, ktoré mohol (a mal) dovolateľ uplatniť už v predchádzajúcom odvolacom konaní, predkladal až dovolaciemu súdu. Takto by totiž nastala celkom absurdná situácia, kedy by najvyšší súd preskúmaval rozsudok odvolacieho súdu (teda jeho „zákonnú správnosť a spravodlivosť“), hoci by však tento odvolací súd nemal žiaden dôvod, pre ktorý by sa mohol (a mal) zaoberať určitou argumentáciou, ktorá mu nebola známa (zrejma), pretože ju dovolateľ nepoužil a „vyčkal“ by s ňou až na konanie pred dovolacím súdom. Inak povedané, dovolanie nemôže predstavovať nástroj na obchádzanie (hoci aj neúmyselné) povinnosti vyčerpania riadnych procesných prostriedkov na ochranu subjektívnych práv dovolateľa, a to nielen formálne, ale aj materiálne, dispozične, teda obsahovo vecne (argumentačne); hodnotové obmedzenie prípustnosti opravného prostriedku nepredstavuje odmietnutie spravodlivosti. (por. 9Cdo/266/2020, 9Cdo/106/2022, 2Cdo/142/2022, 7Cdo/27/2023, III. ÚS 606/2025).

16. V podstate obdobne postupuje vo svojej činnosti aj ústavný súd, z ktorého judikatúry vyplýva, že ak sťažovateľ v rámci ochrany svojich základných práv a slobôd uplatní v konaní pred ústavným súdom argumentáciu, ktorú mohol predniesť, ale nepredniesol v konaní pred všeobecnými súdmi, ústavný súd na jej posúdenie nemá právomoc a sťažnosť sťažovateľa odmietne (II. ÚS 70/2017).

17. Vo vzťahu k druhej otázke, či je súd oprávnený rozhodovať o neprijateľnosti a neplatnosti podmienok Herného plánu, ktorého obsah ustanovuje Zákon o hazardných hrách a ktorého schvaľovanie je plne v kompetencii príslušného orgánu dozoru, ktorým je Úrad, ktorý je oprávnený sankcionovať aj porušenie Herného plánu, a vo vzťahu k tretej otázke, či je ustanovenie bodu 3.2 Herného plánu možné vykladať rôznym spôsobom, či dáva dôvod k pochybnosti o jeho obsahu a jeho jazykové vyjadrenie je jasné, určité a zrozumiteľné pre všetkých účastníkov, v dôsledku čoho nie je daný dôvod pre aplikáciu interpretačného pravidla na ochranu žalobcu ako spotrebiteľa, dovolací súd konštatuje, že ani druhá a ani tretia otázka nie je prípustná. Ako už dovolací súd uviedol, prípustná otázka je len taká, ktorú riešil odvolací súd a ktorá bola rozhodujúca pre právne posúdenie predmetu sporu. Povedané tiež inak, prípustná otázka je len taká, ktorej iné právne posúdenie dovolacím súdom by zmenilo neúspech dovolateľa v spore. V danom prípade, dovolateľom formulovaná druhá a tretia otázka by bola prípustná len vtedy, ak by jej odlišné právne posúdenie oproti jej posúdeniu odvolacím súdom priamo ovplyvnilo záver o nesprávnom právnom posúdení predmetu sporu.

18. Základom rozhodnutia (ratio decidendi) odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený vyhovujúci rozsudok súdu prvej inštancie, bolo posúdenie, či žalobcom označené stávky na jednotlivých tiketoch predstavujú stávky na vzájomne sa podporujúce stávkové udalosti, čo by v zmysle bodu 3.2. herného plánu ako záväzného dokumentu regulujúceho vzájomné práva a povinnosti strán zo žalovaným prijatých stávok, žalovaného legitimovalo pri výpočte výhry započítať len prvý kurz v poradí. Žalovaný v tomto bode herného plánu nárok na výhru v prípade akumulovanej kurzovej stávky (pozn. súdu kurzová stávka na viac stávkových udalostí súčasne, pri ktorej celkový kurz predstavuje súčin kurzov jednotlivých tipovaných výsledkov) podmienil pozitívne tým, že hráč správne určí výsledky všetkých realizovaných stávkových udalostí. Negatívne možnosť výhry v akumulovanej kurzovej stávke žalovaný determinoval nemožnosťou zaradenia do akumulovanej kurzovej stávky takých stávkových udalostí, ktoré sa vzájomne podporujú s tým, že ak dôjde k prijatiu takejto stávky, bude pri výpočte výhry započítaný len

prvý kurz v poradí a všetky ostatné podporujúce sa stávkové udalosti budú vyhodnotené kurzom 1,0. Ako vyplynulo aj zo žalobcom predložených tiketov, t. j. v zmysle bodu 2.9.1. herného plánu potvrdení o uzatvorených stávkach, žalovaný umožnil hráčom v súvislosti s parlamentnými voľbami 2020 tipovať na umiestnenie politickej strany, ako aj na víťazstvo. Žalobca túto možnosť využil a prostredníctvom troch akumulovaných stávok tipoval v rámci tipu na víťaza volieb tak, že SMER-SD nezvíťazí a v rámci tipu na umiestnenie politickej strany tipoval, že prvá bude strana OĽaNO. Odvolací súd následne zhodne so záverom súdu prvej inštancie uzavrel, že nie je možné jednoznačne dôjsť k záveru, že tipy žalobcu znejú na vzájomne podporujúce sa stávky. Súd vychádzal z toho, že išlo o prijatie stávky žalobcu, v ktorej žalovaná v súvislosti s jednou stávkovou udalosťou (parlamentné voľby 2020) umožnila tipovať tak na víťazstvo/ prehru a súčasne aj na umiestnenie politickej strany, t. j. na dve obsahovo rozdielne udalosti v súvislosti s parlamentnými voľbami (na čo žalovaná v argumentácii rovnako nereflektovala) s tým, že žalobca tipoval víťazstvo a umiestnenie dvoch politických strán (jeho tip nezel na víťazstvo strany OĽaNO a umiestnenie OĽaNO na prvom mieste). Žalobcom zvolenými tipmi zostala zachovaná aj náhoda stávky ako pojmový substrát stávkovej hry, nakoľko skutočnosť, že prehrá strana SMER-SD nezakladá správnosť tipu, že OĽaNO v celkovom umiestnení skončí na prvom mieste.

19. Vo vzťahu k vyššie formulovaným právnym dôvodom odôvodňujúcim vyhovieť žalobe a odmietnutie argumentácie žalovanej, že išlo o vzájomne sa podporujúce stávkové udalosti, by odlišné právne posúdenie dovolateľkou formulovanej druhej a tretej otázky nemalo žiaden vplyv na meritórne posúdenie predmetu sporu. T.j. ak by aj dovolací súd dospel k záveru, že súd nie je oprávnený rozhodovať o neprijateľnosti a neplatnosti podmienok Herného plánu, ktorého obsah ustanovuje Zákon o hazardných hrách a ktorého schvaľovanie je plne v kompetencii príslušného orgánu dozoru, a tiež k záveru, že ustanovenie bodu 3.2 Herného plánu nie je možné vykladať rôznym spôsobom, nedáva dôvod k pochybnosti o jeho obsahu a jeho jazykové vyjadrenie je jasné, určité a zrozumiteľné pre všetkých účastníkov, v dôsledku čoho nie je daný dôvod pre aplikáciu interpretačného pravidla na ochranu žalobcu ako spotrebiteľa, nič by to nezmenilo na vyššie uvedenom a podrobne odôvodnenom závere, že v posudzovanom prípade súd predmetné stávkové udalosti nevyhodnotil ako vzájomne sa podporujúce. Riešenie dovolateľkou formulovaných otázok by teda malo len akademický charakter. Iná situácia by bola, ak by súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky priamo vo výroku rozhodnutia (§ 298 CSP), v takom prípade by bola opodstatnená potreba zodpovedať dovolateľkou formulované otázky.

20. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. f) CSP ako dovolanie, ktoré nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi.

21. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, žalobcovi ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.